

A szülőföld óriási hiripgomba, melynek tetejéről látni lehet a kék párában derengő kedves várost.

A szülőföld a Szőke Szamos, amely egy tébolyodott pillanatában úgy rohant be a Gyalui-havasok felől a városba, hogy a kunyhóban, amelyet elragadott, még félénken pislogott a petróleumlámpa...

A szülőföld az ősi református kollégium, amelynek ablakában sápadtan izzó arccal könyökölt Apáczai Csere János.

A szülőföld Mátyás király csizmája, amelybe oly félénk kíváncsisággal pillantottam bele, akár egy vulkán kráterébe.

A szülőföld nedves tornyok csillogása, eső utáni napsütés, kaporillat és Brassai Sámuel papírbillentyűzetű zongorájának képzelmi halk akkordjai.

A szülőföld az a város, ahol egyszer én is harangoztam, a Szent Mihály-templom tornyában csimpaszkodva a súlyos kötélbe, miközben a diadaltól kiáltozni, a félelemtől pedig jajgatni szerettem volna, hiszen néha úgy éreztem, hogy a harang fölkap, és kiröppenek a fönti keskeny ablakon, ahol a galambok közlekednek, a harangozó azonban némán és szigorúan állt mellettem, mintha biztatna: húzzad csak, fiam, húzzad, a te városodnak harangozol estére, és úgy is illenék, hogy minden ittlakó egyszer harangozzék ebben a toronyban.

És azóta a szülőföld számomra halk, de folyamatos harangzúgás, amely a napfényt ringatja, és az aranyló galuskákat a vasárnapi húslevesemben, és a galambokat lebegteti a magasban, és a port a Mátyás csizmái körül, és elmélyíti a ráncokat Apáczai arcán, de egy kis mosolyt is megrezzent rajta, és hintáztatja a Szamos szőke habjait és a hársfák lombjait és az emlékeket és az eperszínű fényképeket a falon, nagyapám és nagyanyám arcát. És a szívemet, hogy erősödjék benne a bizalom: jó volt itt élni, ebben a városban, ha olykor a szorongató idő körbefogta is, hogy vádaskodván meggyűlöltesse velünk őt: vajon a köveidet megehetik-e a bennrekedt éhezettek? - nevetett az arcomba.

Én azonban leszegtem a fejemet és a földre néztem, hogy ne lássam a Város zavarát. Nem vágytam el se Párizsba, se Londonba vagy Rómába. Hiszen szülőt nem választhat az ember. Ami pedig a többit illeti: tudtam, hogy még a sírköveken is találok két-három szem szilvát, vagy pirosbelű körtét, mert Kolozsvár szeszélyes lakói még a Házsongárdot is teleültették gyümölcsfákkal...

* * *

Tibor kedves! Szülőfölded harangzúgása halkán, folyamatosan hallik, csak most már Éretted.

dr. Issekutz Sarolta

„Őrizd meg a Te népedet békében...” - február

„Istennek Báránya, akit mindenkor feláldozunk, és mégis élsz, jöjj, ó Ártatlan, erre az áldozatra! Te, aki feláldozod Magad közöttünk, hogy lecsillapítsd az Atyát, a dicsőült halhatatlan seregek kiáltására vedd el a világ bűneit, és emlékezzél meg a mi szeretteink lelkéről, akik hittal hunytak el Benned!”

Amikor József és Mária elvitte a kisdéd Jézust bemutatni a jeruzsálemi templomba - amiről február 2-án emlékezünk meg - azt nem csupán úgy kell tekintenünk, mint egy megtörtént eseményt, hanem szimbolikusan is szemlélnünk kell: Jézust bemutatják, de Ő lesz majd az áldozat, a kereszten és az eucharishtiában, hogy Isten jóakaratólag tekintszen ránk és elhunyt szeretteinkre is.

Dr. Sasvári László

Felhívás!

Az Esztergom Budapesti Érsekség - egyetértésben az örmény katolikus Pátriárka Öbaldogságával - rendezni kívánja a Budapesti Örmény Katolikus Lelkészség ügyeit, köztük annak pénzügyeit is. Ennek szellemében külön számlát nyitott a Budapesti Örmény Katolikus Lelkészség javára történő befizetések, pénzadományok fogadására.